Ҳар кӣ таҳорат кунад ва онро нек анҷом диҳад, гуноҳони ӯ аз баданаш, ҳатто аз зери нохунҳояш берун меояд

Аз Усмон ибни Аффон (Худованд аз ӯ розӣ бод) ривоят аст, ки Паёмбар (Салому дуруди Аллоҳ бар ӯ бод) фармуд: "Ҳар кӣ таҳорат кунад ва онро нек анҷом диҳад, гуноҳони ӯ аз баданаш, ҳатто аз зери нохунҳояш берун меояд".
[Саҳеҳ] [رواه مسلم]

Паёмбар (Салому дуруди Аллоҳ бар ӯ бод) фармуданд, ки ҳар кӣ таҳорат кунад ва одобу суннатҳои онро риоя кунад аз сабабҳои пок шудани гуноҳони ӯ мегардад, то онҷо ки ҳатто гуноҳонаш аз зери нохунҳои дасту пояш берун меояд.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tg/show/6263